

Ber væl til

Familjan eggjaði henni, tá Marita í Brekkunum í Hósvík fekk hugskotið at læra til slaktara, sum eingin onnur kvinna í Føroyum hevur lært til. Um fyra mánaðir skal hon til sveinaroynd. Fyri hálvum øðrum ári síðan festi hon hálvu fimtu marka garðin eftir pápan

-Fremstu krøvini eru at hava sterkan rygg og áhuga fyri arbeiðinum.

Hetta sigur Marita í Brekkunum, sum arbeiðir í kjøtbúðini í Miklagarði. Marita ikki bara arbeiðir. Hon lærir eisini til slaktara.

Sosialinum kunnugt, hevur eingin føroysk kvinna áður hættað sær at fara í slíka útbúgving. Kanska av vana, men tað er ikki nakað lætt arbeiði. Aðrastaðni eru tó fleiri kvinnur slaktarar.

Tað kom ikki knappliga, at Marita í Brekkunum, sum býr í Hósvík, fann uppá at læra til slaktara. Seinast í 60-árunum, áðrenn hon giftist, arbeiðdi hon í tvey ár í Kjøtbúðini hjá Otto Reinert í Havn. Fyri nokrum árum síðan byrjaði hon at arbeiða hjá slaktarunum í Miklagarði í Havn. Tá hon hevði arbeiðt har í hált triðja ár, spurdi hon arbeiðsgevara sín um møguleikarnar fyri at læra, og tað var leyst og liðugt beinanvegin. Marita ráðfærði seg eisini við mannin og børnini, og tey eggjaðu henni til at fara í læru, sjálvt um tað merkti, at hon kom at vera meira heimanifrá, m.a. tá hon skuldi burtur á skúla.

UPPVAKSIN A GARDI

Marita heldur, at tað fyrst og fremst er uppvøksurin, sum er orsøkin til áhugan fyri slaktaraarbeiðinum. Tá pápin hevði garðin, høvdu tey bæði neyt og seyð.

Marita í Brekkunum gjørdi fyri nokrum árum síðan ta blóðpýlsuna, sum Miklagarður fekk gull-virðislon fyri á matvøruframsýning í Herning. Mesta arbeiði hennara er tó við kjöti

- Mær dámar væl at gera mat og havi eisini áhuga fyri tí, haðani maturin kemur, sigur hon.

Marita sigur, at henni altíð hevur dámt at arbeiðt og rokast. Sum smágenta hevði hon betur hug at fara út við pápanum enn at vera inni og hjálpa mammuni. Tey baksaðust við hoyggj og annað á garðinum.

LÆRA NÓGV

Tað tekur hált fjórða ár at læra til handilsslaktara, sum heitið á starvinum hjá henni verður, tá hon er liðug at læra. Hon hevur lært at lima kjøt sundur og gera tað klárt at selja. Men tey skulu eisini kenna til matgerð, gera pylsur, og annars gera vøruna klára at leggja fram í handlini. Slaktarin skal duga meira enn so. Hann ella hon skal kunna siga fólki, hvat kjøtið er egnað til, hvussu tað kann gerast til, hvussu nógv skal roknast til hvørt fólkið, hvat vínslag hóskafturvið o.s.v.

Tríggjar ferðir er næmingurin á skúla. Tvær ferðir 10 vikur, og til seinast fimm vikur, tá sveinaroyndin skal gerast. Tað fer Marita niður til nú.

TUNGT ARBEIÐI

-Tað er tungt arbeiði at fáast við bakfjórðingar, men eg havi altíð havt sterkan rygg. Kvinnur kunnu væl klára seg sum slaktarar, men tað skerst ikki burtur at menn eru sterkari enn kvinnur. Teir hava stórri hendur, og tí gongur tað lættari hjá teimum. Men eg haldi, eg fylgi væl við, sigur Marita, sum hevur fingið sterkar vøddar av arbeiðinum.

Arbeiðsdagur hennara í Miklagarði er langur. Fyri klokkan sjey til sjey um morgunin fer hon úr Hósvík við bili fyri at kunna vera til arbeiðis klokkan hálvum átta. Tey hava døgurðatíma, men hon kann sjálvsagt ikki fara heimtá. Ikki fyrr enn hálvum sjey kann hon vera heima aftur í Hósvík. Tá eru

Tekstur: Randi Myndir: Kalmar

sjálvsagt ikki nógv kreftir eftir.

ERBÓNDI

Og tí kann hon ikki sjálf átka sær at geva kriafturinum á garðinum, har hon er bóndi. Tað ger maðurin, sum kemur fyrr heim frá arbeiði, og hann hevur eisini sera góðan hug at fáast við seyð.

Marita festi garðin, sum er hálvu fimtu mörk, fyri hálvum øðrum ári síðan. Pápin var bóndi frammanundan. Tær eru tríggjar systrar, eingin beiggi, og tá Marita var elst, og best lá fyri hjá henni, festi hon garðin.

Eingin lóg forðar kvinnum at festa, men tá tað kemur til sjálvuppgávuna, kann ein kvinna ikki vera bóndi. Tí roknskapin verður maðurin skattaður av. Tað heldur Marita vera burturvið, tí hon kundi hugsað

Tað er tungt arbeiði at vera slaktari, men hevur tú sterkan rygg og áhuga fyri arbeiðinum, kunnu kvinnur líka væl sum menn vera slaktarar, heldur Marita í Brekkunum

sær at avgjört sjálf, um hon ella maðurin skuldi skattast av inntøkuni. Men hon hevur einki gjørt fyri at fáa hetta broytt, tí hon veit um eina aðra kvinnu, sum eisini er bóndi, og sum arbeiðir við tí, og tí bíðar hon eftir úrslitunum.

MAÐURIN GEVUR SEYÐINUM

125 áseyður hevur garðurin. Tað gevur nokkso nógv arbeiði, sum maðurin tekur sær av. Men garðurin er ikki nóg stórur til at kunna liva av. Og so leingi sum Marita arbeiðir í Havn, ber heldur ikki til at hava neyt eisini, sum pápin hevði.

Marita hevur ikki nógv tíð til at gera nakað arbeiði á garðinum. Og børnini mugu átka sær ein stóran part av

